

RÅDETS DIREKTIV 2001/55/EF

af 20. juli 2001

om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udarbejdelsen af en fælles politik på asylområdet, herunder en fælles europæisk asylordning, er et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, som på grund af omstændighederne retmæssigt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

(2) Antallet af tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, som ikke kan vende tilbage til deres hjemland, er steget væsentligt i Europa i de seneste år. I disse tilfælde kan det blive nødvendigt at indføre en særlig ordning, som sikrer de pågældende øjeblikkelig, midlertidig beskyttelse.

(3) I de konklusioner om personer, som er fordrevet på grund af konflikten i det tidligere Jugoslavien, der blev vedtaget af ministrene med ansvar for indvandring på møderne i London den 30. november og 1. december 1992 og i København den 1. og 2. juni 1993, gav medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne udtryk for deres bekymring over de fordrevnes situation.

(4) Rådet vedtog den 25. september 1995 en resolution om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽⁵⁾, og den 4. marts 1996 vedtog det afgørelse 96/198/RIA om en beredskabs- og hasteprocedure med henblik på

byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold ⁽⁶⁾.

(5) Ifølge Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 ⁽⁷⁾ skal der så hurtigt som muligt i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser vedtages minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse af fordrevne fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og træffes foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af fordrevne og følgerne heraf.

(6) Rådet vedtog den 27. maj 1999 en række konklusioner vedrørende fordrevne personer fra Kosovo. I konklusionerne opfordres Kommissionen og medlemsstaterne til at drage konsekvenserne af deres reaktion på Kosovo-krisen, når de udarbejder foranstaltninger i overensstemmelse med traktaten.

(7) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at det er nødvendigt at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne.

(8) Det er derfor nødvendigt at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og at træffe foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.

(9) Disse standarder og foranstaltninger er indbyrdes afhængige for at sikre den størst mulige effektivitet, sammenhæng og solidaritet og især for at undgå sekundære bevægelser. De bør derfor vedtages i samme juridiske instrument.

(10) Denne midlertidige beskyttelse bør være forenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser med hensyn til flygtninge. Navnlig må den ikke gribe ind i anerkendelsen som flygtning i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, som alle medlemsstaterne har ratificeret.

⁽¹⁾ EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 251.

⁽²⁾ Udtalelse af 13.3.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ Udtalelse af 13.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT C 262 af 7.10.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 63 af 13.3.1996, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT C 19 af 20.1.1999, s. 1.

- (11) FN's Flygtningehøjkommissariats mandat med hensyn til flygtninge og andre personer, der har behov for international beskyttelse, skal overholdes, og det er nødvendigt at efterleve erklæring nr. 17 ad artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der er knyttet til slutakten til Amsterdam-traktaten, og hvori det hedder, at der etableres konsultationer med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante internationale organisationer om spørgsmål vedrørende asylpolitikken.
- (12) Det følger af minimumsstandarders natur, at medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere betingelser for personer, der får midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (13) I betragtning af den usædvanlige karakter af dette direktivs bestemmelser, som tager sigte på at håndtere massetilstrømning eller forestående massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, bør den tilbudte beskyttelse være af begrænset varighed.
- (14) Massetilstrømning af fordrevne personer bør fastslås ved en rådsafgørelse, som bør være bindende i alle medlemsstaterne for så vidt angår de fordrevne personer, afgørelsen finder anvendelse på. Betingelserne for afgørelsens udløb bør ligeledes fastsættes.
- (15) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til betingelserne for modtagelse af personer, der får midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, og deres ophold bør fastlægges. Disse forpligtelser bør være retfærdige og give de pågældende et passende beskyttelsesniveau.
- (16) Hvad angår behandlingen af personer, der får midlertidig beskyttelse i henhold til dette direktiv, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i, og som forbyder forskelsbehandling.
- (17) Medlemsstaterne bør sammen med Kommissionen håndhæve relevante foranstaltninger, så behandlingen af personoplysninger overholder beskyttelsesstandarderne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.
- (18) Der bør indføres regler om adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser og traktatens bestemmelser.
- (19) Der bør fastsættes principper og foranstaltninger, som skal gælde for tilbagevenden til hjemlandet, og foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe med hensyn til personer, hvis midlertidige beskyttelse er ophørt.
- (20) Der bør indføres en solidaritetsmekanisme, som skal være med til at skabe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning og følgerne heraf. Denne mekanisme bør omfatte to elementer. Det første er det finansielle element, og det andet vedrører den faktiske modtagelse af de pågældende personer i medlemsstaterne.
- (21) Iværksættelsen af en sådan midlertidig beskyttelse bør ledsages af et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne i samråd med Kommissionen.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge kriterier for udelukkelse af visse personer fra midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer.
- (23) Då målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 27. september 2000, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (25) I medfør af artikel 1 i nævnte protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv. Uden at det berører artikel 4 i nævnte protokol, gælder dette direktivs bestemmelser derfor ikke for Irland.
- (26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til at modtage disse personer og bære følgerne heraf.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »midlertidig beskyttelse«: en usædvanlig procedure, som i tilfælde af massetilstrømning eller forestående massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, sikrer de pågældende øjeblikkelig, midlertidig beskyttelse, især hvis der også er risiko for, at asylsystemet ikke kan håndtere denne tilstrømning, uden at det vil gå ud over dets effektivitet og uden ulemper for de pågældende personer og for andre, der anmoder om beskyttelse
- b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »fordrevne personer«: tredjelandstatsborgere eller statsløse, der har måttet forlade deres hjemland eller hjemregion eller er blevet evakueret, især som følge af en appel fra internationale organisationer, og som på grund af situationen i hjemlandet ikke kan vende tilbage under sikre og varige forhold, og som eventuelt kan falde ind under anvendelsesområdet for Genève-konventionens artikel 1, afsnit A, eller andre internationale eller nationale instrumenter, der giver international beskyttelse, herunder særlig:
  - i) personer, der er flygtet fra områder, som er ramt af væbnede konflikter eller vedvarende uroligheder
  - ii) personer, der løber en alvorlig risiko for at blive udsat for, eller som har været ofre for systematiske eller omfattende overtrædelser af menneskerettighederne
- d) »massetilstrømning«: tilstrømning til Fællesskabet af et stort antal fordrevne personer, som kommer fra et bestemt land eller et bestemt geografisk område, uanset om de er ankommet til Fællesskabet spontant eller er blevet hjulpet, f.eks. gennem et evakueringsprogram
- e) »flygtninge«: tredjelandstatsborgere eller statsløse som omhandlet i Genève-konventionens artikel 1, afsnit A
- f) »uledsagede mindreårige«: tredjelandstatsborgere eller statsløse under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt, eller mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område
- g) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af myndighederne i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og som giver en tredjelandstatsborger eller en statsløs ret til at opholde sig på dens område
- h) »referenceperson«: en tredjelandstatsborger, der har midlertidig beskyttelse i en medlemsstat i overensstemmelse med en afgørelse truffet i henhold til artikel 5, og som ønsker at blive forenet med medlemmer af sin familie.

Artikel 3

1. Midlertidig beskyttelse berører ikke anerkendelse som flygtning i henhold til Genève-konventionen.

2. Medlemsstaterne anvender midlertidig beskyttelse under overholdelse af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og deres forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«.

3. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og andre relevante internationale organisationer konsulteres regelmæssigt i forbindelse med indførelse, iværksættelse og ophør af midlertidig beskyttelse.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der inden dette direktivs ikrafttræden er blevet modtaget som led i ordninger for midlertidig beskyttelse.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller opretholde gunstigere vilkår for de personer, der får midlertidig beskyttelse.

KAPITEL II

Varighed og iværksættelse af den midlertidige beskyttelse

Artikel 4

1. Den midlertidige beskyttelse har en varighed på et år, jf. dog artikel 6. Hvis den ikke bringes til ophør i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), forlænges den automatisk med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år.

2. Såfremt grunden til den midlertidige beskyttelse stadig foreligger, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag, beslutte at forlænge denne midlertidige beskyttelse med op til ét år.

Artikel 5

1. Massetilstrømning af fordrevne personer konstateres ved en afgørelse truffet af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag.

2. Kommissionens forslag skal mindst indeholde:

- a) en beskrivelse af de specifikke persongrupper, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på
- b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse
- c) et skøn over omfanget af bevægelserne af fordrevne personer.

3. Rådets afgørelse har den virkning, at der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser indføres midlertidig beskyttelse i samtlige medlemsstater for de fordrevne personer, der er omhandlet i afgørelsen. Afgørelsen skal mindst indeholde:

- a) en beskrivelse af de specifikke persongrupper, som den midlertidige beskyttelse finder anvendelse på
- b) datoen for iværksættelsen af den midlertidige beskyttelse
- c) oplysninger fra medlemsstaterne om deres modtagelseskapacitet
- d) oplysninger fra Kommissionen, UNHCR og andre relevante internationale organisationer.

4. Rådets afgørelse baseres på:

- a) en gennemgang af situationen og af omfanget af bevægelserne af fordrevne personer
- b) en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at indføre midlertidig beskyttelse under hensyntagen til mulighederne for nødhjælp og foranstaltninger på stedet eller disses utilstrækkelighed
- c) oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen, UNHCR og andre relevante internationale organisationer.

5. Europa-Parlamentet underrettes om Rådets afgørelse.

Artikel 6

1. Den midlertidige beskyttelse ophører:

- a) når den maksimale varighed er nået, eller
- b) når som helst, når Rådet træffer afgørelse herom med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag.

2. Rådets afgørelse baseres på en konstatering af, at situationen i hjemlandet muliggør en sikker og varig tilbagevenden for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, under

overholdelse af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til »non-refoulement«. Europa-Parlamentet underrettes om afgørelsen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan udvide den midlertidige beskyttelse, der er omhandlet i dette direktiv, til at omfatte yderligere kategorier af fordrevne personer ud over dem, på hvem den i artikel 5 nævnte rådsafgørelse finder anvendelse, hvis de er fordrevet af de samme grunde og fra det samme hjemland eller den samme hjemregion. Medlemsstaterne underretter straks Rådet og Kommissionen herom.

2. Artikel 24, 25 og 26 gælder ikke ved anvendelse af den i stk. 1 omhandlede mulighed, med undtagelse af den strukturstøtte, der er omfattet af Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning 2000/596/EF⁽¹⁾, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.

KAPITEL III

Medlemsstaternes forpligtelser over for personer med midlertidig beskyttelse

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer med midlertidig beskyttelse har opholdstilladelse under hele beskyttelsens varighed. Med henblik herpå udstedes der dokumenter eller anden tilsvarende dokumentation.

2. Uanset varigheden af de opholdstilladelser, der er omhandlet i stk. 1, må den behandling, medlemsstaterne giver personer med midlertidig beskyttelse, ikke være mindre gunstig end den, der er fastsat i artikel 9 til 16.

3. Medlemsstaterne letter i givet fald udstedelsen af de nødvendige visa, herunder transitvisa, til personer, der får tilladelse til indrejse på deres område med henblik på midlertidig beskyttelse. Formaliteterne skal på grund af nødsituationen reduceres til et minimum. Visa bør være gratis, eller omkostningerne ved dem bør begrænses til et minimum.

Artikel 9

Medlemsstaterne udleverer til personer med midlertidig beskyttelse et dokument på et sprog, som de må formodes at forstå, hvori de bestemmelser om midlertidig beskyttelse, der er relevante for dem, er klart anført.

Artikel 10

For at sikre en effektiv gennemførelse af den i artikel 5 omhandlede rådsafgørelse registrerer medlemsstaterne de personoplysninger, der er omhandlet i bilag II, litra a), for så vidt angår personer med midlertidig beskyttelse på deres område.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12.

Artikel 11

En medlemsstat skal tilbagetage en person, der har midlertidig beskyttelse på dens område, hvis den pågældende uden tilladelse forbliver på eller forsøger at indrejse på en anden medlemsstats område i den periode, der er omfattet af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan på grundlag af en bilateral aftale beslutte ikke at anvende denne artikel.

Artikel 12

Medlemsstaterne tillader i en periode, som ikke kan gå ud over den midlertidige beskyttelsesperiode, at personer med midlertidig beskyttelse arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende under overholdelse af de regler, der gælder for deres erhverv, og at de deltager i aktiviteter som f.eks. uddannelse for voksne, erhvervsuddannelse og erhvervspraktik. Medlemsstaterne kan af arbejdsmarkedspolitiske årsager give fortrinsret til EU-borgere og statsborgere fra lande, der er bundet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt til tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse. Medlemsstaternes almindelige lovgivning om aflønning, adgang til sociale sikringsordninger i forbindelse med arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende og andre ansættelsesvilkår finder anvendelse.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sikrer personer med midlertidig beskyttelse en passende indkvartering eller i givet fald midler til at få en bolig.
2. Medlemsstaterne sørger for, at personer med midlertidig beskyttelse modtager den nødvendige støtte med hensyn til sociale ydelser og subsistensmidler, hvis de ikke råder over tilstrækkelige midler, samt med hensyn til lægehjælp. Den nødvendige støtte med hensyn til lægehjælp omfatter som et minimum akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme, jf. dog stk. 4.
3. Hvis personer med midlertidig beskyttelse arbejder som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, tages der ved fastsættelsen af støttens størrelse hensyn til deres evne til at forsørge sig selv.
4. Medlemsstaterne sikrer personer med midlertidig beskyttelse, som har særlige behov, f.eks. uledsagede mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, nødvendig lægehjælp eller andre former for hjælp.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne giver personer under 18 år med midlertidig beskyttelse adgang til uddannelsessystemet på lige fod med værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Medlemsstaterne

kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige uddannelsessystem.

2. Medlemsstaterne kan give voksne med midlertidig beskyttelse adgang til det almindelige uddannelsessystem.

Artikel 15

1. I tilfælde, hvor familier, der allerede bestod i hjemlandet, blev adskilt på grund af omstændigheder ved massetilstrømningen, anses følgende personer i forbindelse med denne artikel for at være en del af en familie:

- a) referencepersonens ægtefælle eller hans eller hendes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelovgivning; referencepersonens eller dennes ægtefælles mindreårige ugifte børn, herunder også børn født uden for ægteskab og adoptivbørn
- b) andre nære pårørende, der boede sammen med familieenheden som en del af denne på tidspunktet for de begivenheder, der førte til massetilstrømningen, og som på dette tidspunkt helt eller overvejende var afhængige af referencepersonen.

2. I tilfælde, hvor adskilte familiemedlemmer har midlertidig beskyttelse i forskellige medlemsstater, skal medlemsstaterne familiesammenføre familiemedlemmer, som efter deres overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra a), idet der tages hensyn til familiemedlemmernes ønsker. Medlemsstaterne kan gennemføre familiesammenføring af familiemedlemmer, som efter deres overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra b), idet der fra sag til sag tages hensyn til den ekstremt vanskelige situation, de ville befinde sig i, hvis familiesammenføringen ikke fandt sted.

3. Når referencepersonen har midlertidig beskyttelse i en medlemsstat, og et eller flere familiemedlemmer endnu ikke befinder sig i en medlemsstat, skal den medlemsstat, hvor referencepersonen har midlertidig beskyttelse, familiesammenføre de familiemedlemmer, der har behov for beskyttelse, med referencepersonen, såfremt familiemedlemmerne efter medlemsstatens overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra a). Medlemsstaten kan familiesammenføre referencepersonen med familiemedlemmer, der har behov for beskyttelse, hvis de efter medlemsstatens overbevisning er omfattet af beskrivelsen i stk. 1, litra b), idet der fra sag til sag tages hensyn til den ekstremt vanskelige situation, de ville befinde sig i, hvis familiesammenføringen ikke fandt sted.

4. Ved anvendelsen af denne artikel tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der tjener barnets tarv bedst.

5. De berørte medlemsstater træffer under hensyntagen til artikel 25 og 26 beslutning om, i hvilken medlemsstat familiesammenføringen skal ske.

6. De familiesammenførte personer får opholdstilladelse på grundlag af den midlertidige beskyttelse. Med henblik herpå udstedes der dokumenter eller anden tilsvarende dokumentation. Overførsel af familiemedlemmer til en anden medlemsstat med henblik på familiesammenføring i henhold til stk. 2 medfører, at de udstedte opholdstilladelser inddrages, og at forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i den medlemsstat, de forlader, ophører.

7. Den praktiske gennemførelse af denne artikel kan ske i samarbejde med de relevante internationale organisationer.

8. En medlemsstat fremskaffer på anmodning af en anden medlemsstat de i bilag II nævnte oplysninger om en person med midlertidig beskyttelse, der er nødvendige for at behandle en sag i henhold til denne artikel.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt foranstaltninger for at sikre uledsagede mindreårige, der får midlertidig beskyttelse, nødvendig repræsentation ved en værge eller om fornødent ved en repræsentant for en organisation, som er ansvarlig for bistand til mindreårige og for deres trivsel, eller enhver anden form for passende repræsentation.

2. Så længe den midlertidige beskyttelsesperiode varer, sørger medlemsstaterne for, at uledsagede mindreårige anbringes:

- a) hos myndige familiemedlemmer
- b) hos en plejefamilie
- c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige eller i en anden form for indkvartering passende for mindreårige
- d) hos den person, der har taget sig af den mindreårige under flugten.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre anbringelsen. De kontrollerer, at den eller de berørte voksne giver deres samtykke. Der bør tages hensyn til barnets ønsker i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

KAPITEL IV

Adgang til asylproceduren i forbindelse med midlertidig beskyttelse

Artikel 17

1. Personer med midlertidig beskyttelse skal på et hvilket som helst tidspunkt kunne ansøge om asyl.

2. Behandlingen af asylansøgninger, der ikke er blevet behandlet inden den midlertidige beskyttelsesperiodes udløb, skal afsluttes efter denne periodes udløb.

Artikel 18

Kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, finder anvendelse. Især påhviler ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, som indgives af en person, der er omfattet af midlertidig beskyttelse i henhold til dette direktiv, den medlemsstat, der har indvilliget i overførsel af den pågældende til sit område.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at retten til midlertidig beskyttelse og status som en asylansøger, hvis ansøgning behandles, ikke kan kumuleres.

2. Hvis en person, der har mulighed for at få eller allerede har midlertidig beskyttelse, efter behandlingen af sin asylansøgning ikke anerkendes som flygtning, eller, hvis det er relevant, ikke opnår andre former for beskyttelse, fastsætter medlemsstaterne, at den pågældende skal have eller fortsat skal have midlertidig beskyttelse for resten af den midlertidige beskyttelsesperiode, jf. dog artikel 28.

KAPITEL V

Tilbagevenden og foranstaltninger efter den midlertidige beskyttelses ophør

Artikel 20

Når den midlertidige beskyttelse ophører, finder den almindelige lovgivning om beskyttelse og om udlændinge i medlemsstaterne anvendelse, jf. dog artikel 21, 22 og 23.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for personer, der har eller har haft midlertidig beskyttelse, frivilligt at vende tilbage. Medlemsstaterne sørger for, at bestemmelserne om frivillig tilbagevenden for personer, der har midlertidig beskyttelse, gør det lettere for dem at vende tilbage med respekt for den menneskelige værdighed.

Medlemsstaterne sørger for, at disse personer træffer beslutningen om tilbagevenden med fuldt kendskab til forholdene. Medlemsstaterne kan arrangere rejser til hjemlandet med henblik på sondering af forholdene.

2. Så længe den midlertidige beskyttelse ikke er ophørt, ser medlemsstaterne på grundlag af forholdene i hjemlandet velvilligt på ansøgninger om tilbagevenden til værtslandet fra personer, der har haft midlertidig beskyttelse og har benyttet sig af deres ret til frivillig tilbagevenden.

3. Ved den midlertidige beskyttelses ophør kan medlemsstaterne beslutte, at de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel III, på et individuelt grundlag forlænges over for personer, der har været omfattet af midlertidig beskyttelse, og som er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden. Forlængelsen gælder indtil tidspunktet for de pågældendes tilbagevenden.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tvungen tilbagevenden af personer, hvis midlertidige beskyttelse er udløbet, og som ikke kan få indrejsetilladelse, sker med respekt for den menneskelige værdighed.

2. I tilfælde af tvungen tilbagevenden skal medlemsstaterne undersøge, om der foreligger tvingende humanitære grunde, som i konkrete tilfælde kan gøre de pågældendes tilbagevenden umulig eller urimelig.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende opholdsbetingelserne for personer, der har haft midlertidig beskyttelse, og som på grund af deres helbredstilstand ikke med rimelighed kan forventes at kunne rejse. Hvis f.eks. en afbrydelse af deres behandling ville have alvorlige negative følger for dem, udsendes de ikke, før deres helbredstilstand har ændret sig.

2. Medlemsstaterne kan give familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, opholdsbetingelser, der gør det muligt for de pågældende børn at afslutte den igangværende skoleperiode.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv, finansieres over Den Europæiske Flygtningefond, der er oprettet ved beslutning 2000/596/EF, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne udviser fællesskabssolidaritet i forbindelse med modtagelsen af personer, der kan komme i betragtning til midlertidig beskyttelse. De angiver deres modtagelseskapacitet i tal eller generelt. Disse oplysninger medtages i den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5. Medlemsstaterne kan efter vedtagelsen af nævnte afgørelse angive, at de har en yderligere modtagelseskapacitet, ved at meddele dette til Rådet og Kommissionen. Disse oplysninger fremsendes hurtigt til UNHCR.

2. De pågældende medlemsstater sørger i samarbejde med de kompetente internationale organisationer for, at de personer, der er defineret i den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 5, og som endnu ikke er ankommet til Det Europæiske

Fællesskab, har udtrykt ønske om at blive modtaget på deres område.

3. Hvis antallet af personer, der kan komme i betragtning til midlertidig beskyttelse som følge af en pludselig massetilstrømning, overstiger den modtagelseskapacitet, der er nævnt i stk. 1, undersøger Rådet situationen som et hastetilfælde og træffer passende foranstaltninger, herunder henstillinger om yderligere støtte til de berørte medlemsstater.

Artikel 26

1. Så længe den midlertidige beskyttelse varer, samarbejder medlemsstaterne med henblik på at overføre personer med midlertidig beskyttelse fra én medlemsstat til en anden, såfremt de pågældende personer giver deres samtykke til en sådan overførsel.

2. En medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater sine anmodninger om overførsler og underretter Kommissionen og UNHCR herom. Medlemsstaterne giver den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, meddelelse om deres modtagelseskapacitet.

3. En medlemsstat fremskaffer på anmodning af en anden medlemsstat de i bilag II nævnte oplysninger om en person med midlertidig beskyttelse, der er nødvendig for at behandle en sag i henhold til denne artikel.

4. Når personer overføres fra én medlemsstat til en anden, bliver de pågældendes opholdstilladelser i den medlemsstat, de forlader, ugyldige, og forpligtelserne over for de pågældende personer i forbindelse med den midlertidige beskyttelse i denne medlemsstat ophører. Det nye værtsland yder de pågældende midlertidig beskyttelse.

5. Medlemsstaterne anvender den model for passerseddel, der er vist i bilag I, ved overførsel fra én medlemsstat til en anden af personer med midlertidig beskyttelse.

KAPITEL VII

Administrativt samarbejde

Artikel 27

1. Med henblik på det administrative samarbejde, som er nødvendigt for iværksættelsen af midlertidig beskyttelse, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse de sender hinanden og meddeler Kommissionen. Medlemsstaterne træffer sammen med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at etablere et direkte samarbejde samt udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne fremsender regelmæssigt og hurtigst muligt oplysninger om antallet af personer, der er omfattet af midlertidig beskyttelse, og oplysninger om de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende iværksættelsen af midlertidig beskyttelse.

KAPITEL VIII

Særlige bestemmelser*Artikel 28*

1. Medlemsstaterne kan udelukke en person fra midlertidig beskyttelse, hvis:

- a) der er alvorlig grund til at antage:
  - i) at han eller hun har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, der er indgået for at træffe forholdsregler herimod
  - ii) at han eller hun har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for værtsmedlemsstaten, inden vedkommende fik adgang til den pågældende medlemsstat som en person med midlertidig beskyttelse. Strengheden af den forventede straf skal afvejes mod arten af den forbrydelse, den pågældende er mistænkt for. Særlig grusomme handlinger kan betegnes som alvorlige ikke-politiske forbrydelser, selv om de er begået for at forfølge et påstået politisk mål. Dette gælder både forbrydelsens gerningsmænd og dens ophavsmænd
  - iii) at han eller hun har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsatninger
- b) der er rimelig grund til at anse ham eller hende for at være en fare for sikkerheden i værtsmedlemsstaten, eller han eller hun efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i værtsmedlemsstaten.

2. De i stk. 1 omhandlede grunde til udelukkelse må udelukkende være baseret på den pågældendes personlige forhold. Beslutninger eller foranstaltninger vedrørende udelukkelse skal baseres på proportionalitetsprincippet.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser*Artikel 29*

Personer, som af en medlemsstat er blevet udelukket fra midlertidig beskyttelse eller familiesammenføring, har ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 30

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning for at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 31

1. Senest to år efter den i artikel 32 fastsatte dato aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår om nødvendigt relevante ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle de oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

2. Efter den rapport, der er omhandlet i stk. 1, aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2001.

På Rådets vegne

J. VANDE LANOTTE

Formand

BILAG I

Model til passerseddel med henblik på overførsel af personer med midlertidig beskyttelse

PASSESEDDEL

Medlemsstat der udsteder passersedlen:

Referencenummer (*):

Udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.

Kun gyldig til overførsel fra ..... (1) til ..... (2)

Den pågældende skal indfinde sig i ..... (3) senest den ..... (4)

Udstedt i: .....

EFTERNAVN: .....

FORNAVNE: .....

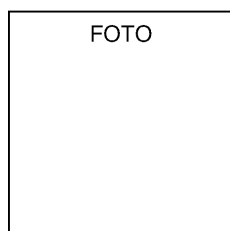
FØDELSSTED OG FØDELSDATO: .....

For mindreårige navnet på en eller flere ansvarlige voksne: .....

KØN: .....

NATIONALITET: .....

Udstedelsesdato: .....

STEMPEL

For de kompetente

Indehaverens underskrift: .....

myndigheder: .....

Indehaveren af denne passerseddel er blevet identificeret af myndighederne: ..... (5) (6)

Indehaverens identitet er ikke fastslået .....

Dette dokument er udelukkende udstedt i medfør af artikel 26 i direktiv 2001/55/EF og udgør under ingen omstændigheder et dokument, der kan sidestilles med et rejsedokument, som giver tilladelse til at passere de ydre grænser, eller med et dokument, som beviser indehaverens identitet.

(*) Referencenummeret tildeles af den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(1) Den medlemsstat, hvorfra overførslen til en anden medlemsstat finder sted.

(2) Den medlemsstat, hvortil overførslen finder sted.

(3) Det sted, hvor den pågældende skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(4) Fristen for, hvornår den pågældende skal indfinde sig i den anden medlemsstat.

(5) På grundlag af følgende rejselegitimation eller identitetspapirer, som er forelagt myndighederne.

(6) På grundlag af andre dokumenter end rejselegitimation og identitetspapirer.

BILAG II

De oplysninger, der er henvist til i direktivets artikel 10, 15 og 26, omfatter i fornødent omfang et eller flere af følgende dokumenter/oplysninger:

- a) personoplysninger om den pågældende person (navn, nationalitet, fødselsdato og -sted, familieretlig stilling, familietilhørsforhold)
- b) den pågældende persons identitetsbeviser og rejselegitimation
- c) dokumenter vedrørende familiemæssig tilknytning (vielsesattest, dåbsattest, adoptionsattest)
- d) andre oplysninger, der er væsentlige for at fastslå personens identitet eller familietilhørsforhold
- e) opholdstilladelser, visa eller afgørelser om nægtelse af opholdstilladelse, som medlemsstaten har udstedt til den pågældende person, og dokumenter, der begrundet disse afgørelser
- f) ansøgninger om opholdstilladelser og visa, der er indgivet af den pågældende person og endnu ikke er afgjort i medlemsstaten, samt oplysninger om, hvor langt sagsbehandlingen er nået.

Den oplysende medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om eventuelle korrigerede oplysninger.
